

Slovenska Ljubljana je jugoslovenska

Nepozabna politična in narodna manifestacija na zboru JRKD — Po svojih odposlancih je bila zastopana vsa Slovenija — Pomembni govori naših voditeljev — Navdušene ovacije za kralja, državo in politiko narodne sloge

Ljubljana, 11. septembra.

Ljubljana od nekdaj uživa zaslužen sloves zaradi svoje krepke narodne zavesti. Ali takšne nedelje, kakršna je bila današnja, so tudi v njeni politični zgodovini redko zapisane. V mnogih krajih države so se že v teku letošnjega leta vršile velike manifestacije za novo vsedržavno stranko. Toda po zadržanju mnogih odličnih gostov, ki so došli imeli priliko prisostvovati narodnim zborom po Jugoslaviji, je bil današnji bleščiči ljubljanski praznik krona vseh dosedanjih. Ko je danes Ljubljana s številnimi predstavniki slovenskega podeželja imela v svoji sredi člane vlade in Narodnega predstavništva, kakor jih enako število še ni bilo pri nas, in so ji ti izpregovorili iz bratskega srca, se je znova sprožilo tisto močno navdušenje, s katerim je slovenski volilec lani 8. novembra pokazal vso ljubezen do vladarja in Jugoslavije. V teku govorov se je to navdušenje stopnjevalo tako presenetljivo iskreno in žarko, da so odlični gostje kakor vsi nešteti poslušalci odnesli s seboj novo vero; da bodo slova in medsebojna ljubezen, volja do dela in požrtvovalnost za domovino pomagale prebroditi težke čase in utrditi novo pota v takšno bodočnost, kakršno naš narod zasluži.

Ljubljana je goste sprejela še vsa okrašena, živahna in radostna zaradi tako lepih uspehov, ki jih je žela letošnja revija slovenskega gospodarstva in kulture na vselejmu. Bila je prav srečna ideja, da je manifestacijsko zborovanje v Ljubljani padlo na zaključno nedeljo letošnje jesenske velesojne razstave. Tako se je dokaz sadov naše lastne tvornosti in podjetnosti mogočno strnil s ponovno dvignjenim navdušenjem in verovanjem v uspehe nadaljnega, jekleno vztrajnega prizadevanja združenih sil.

Sprejem na kolodvoru

Jutranji beograjski brzovlak, s katerim so se pripeljali člani vlade in Narodnega predstavništva, se je zakasnil za pol ure. Medtem se je na peronu glavnega kolodvora zgostila k sprejemu velika množica naših najvidnejših predstavnikov, zastopnikov vseh slojev in domala tudi vseh večjih slovenskih krajev. Prišli so: gg. ministra dr. Kramer in Mohorič, ki sta bila že v Ljubljani, s senatorji in številnimi slovenskimi poslanci, ban dr. Marušič s podbanom dr. Pirkmajerjem, župan dr. Puc s podžupanom Jarcem in mnogimi občinskimi svetniki, starosta gasilcev Josip Turk, policijski upravnik Kerševan, tajnik Zbornice za TOI dr. Pless, predsednik Zveze obrtnikov Josip Rebek, predsednik in ravnatelj OUZD Ivan Tavčar in dr. Joža Bohinjec, načelnik v p. Ivo Sancin, predsednik konzorcija »Jutra« Adolf Ribnikar in glavni urednik Stan-ko Virant, predsednik NSZ Rudolf Juvan, predstavniki ljubljanske sreske in krajevnih organizacij JRKD direktor Jug. dr. Cepuder, dr. Pestotnik, Likozar in drugi. Prispeli so tudi še mnogi župani in zastopniki z dežele, tako celo iz najoddaljenejših, obmejnih občin. In s prav odkritosrčno radostjo moramo beležiti, da so prišli k sprejemu in so se nato udeležili zborovanja tudi nekateri naši drugi ugledni javni delavci, ki so doslej vso dobo mirno stali ob strani političnega gibanja.

Ko je prispel brzovlak, se je vsa množica zgrnila k zadnjim trem vagonom. Čim se je pojavil predsednik glavnega odbora JRKD, popularni in preizkušeni politik Nikola Uzunović, je gostom v pozdrav zadonelo živahno vzklikanje. S predsednikom vred so prispeli: predsednik Narodne skupščine dr. Kosta Kumanudi, minister za promet inž. Laza Radičević, minister za kmetijstvo Juraj Demetrovič, minister za socialno politiko in narodno zdravje Ivan Pucelj, da je podpredsednik glavnega odbora JRKD narodni poslanec Milovan Lazarevič, skupščinski tajnik narodni poslanec dr. Dragoljub Jevremović (Preševo), narodni poslanci dr. Milan Metikoš (Glin), Kosta Aleksić (Valjevo), Milutin Jelić (Andrijevica), Dragutin Perko (Prelog), Oto Gavrilović (Odžaci), Aleksander Dodić (Trstnik), Aleksander Bukvić (Skoplje), Stamenko Stošić (Kriva Palanka), Mustafa Mulatić (iz Bosne), Andrija Kujundžić (Prizren), Živojin Stevanović (Niška Morava) in Jovica Kandić (Gradište). Prispeli so tudi številni novinarji.

Vso to družbo je že od Beograda spremljal predsednik naše banovinske organizacije senator dr. Janko Rajar, nekateri zastopniki ljubljanske JRKD so jim šli nasproti do Zidanega mosta, na ljubljanskem kolodvoru pa jim je v kratkem nagovoru izrekel dobrodošlico podpredsednik ljubljanske sreske organizacije dr. Cepuder.

Takoj nato so gostje zasedli pripravljene avtomobile in se popeljali na Bellevue k zajtrku, kjer so s terase uživali mičen razgled na Ljubljano in okolico. Vreme je bilo ves dan prav ugodno; nebo se je sicer zjutraj pooblačilo, vendar je probijalo toliko solnca, da se

je Ljubljana kopala v blagi luči zlate jeseni.

V unionski dvorani

Prostrana unionska dvorana se je medtem prav naglo polnila. Zlasti mnogi deželani, ki so prišli iz oddaljenih krajev, niso hoteli biti prikrajšani in so večinoma zavili s kolodvora naravnost v Union. Ko so se ob desetih pripeljali odlični gostje z Bellevue, jih je

Ob prihodu vlaka. Predsednik Uzunović in dr. Kumanudi izstopata iz vagona.

stopana vsa Slovenija, po gostih pa tudi vsa Jugoslavija. Kar jih ni utegnilo priti v Ljubljano, so lahko po radiu došli veličino tega zbora, na katerem je prekipelo navdušenje od vsega pričetka do veličastnega zaključka z narodno himno.

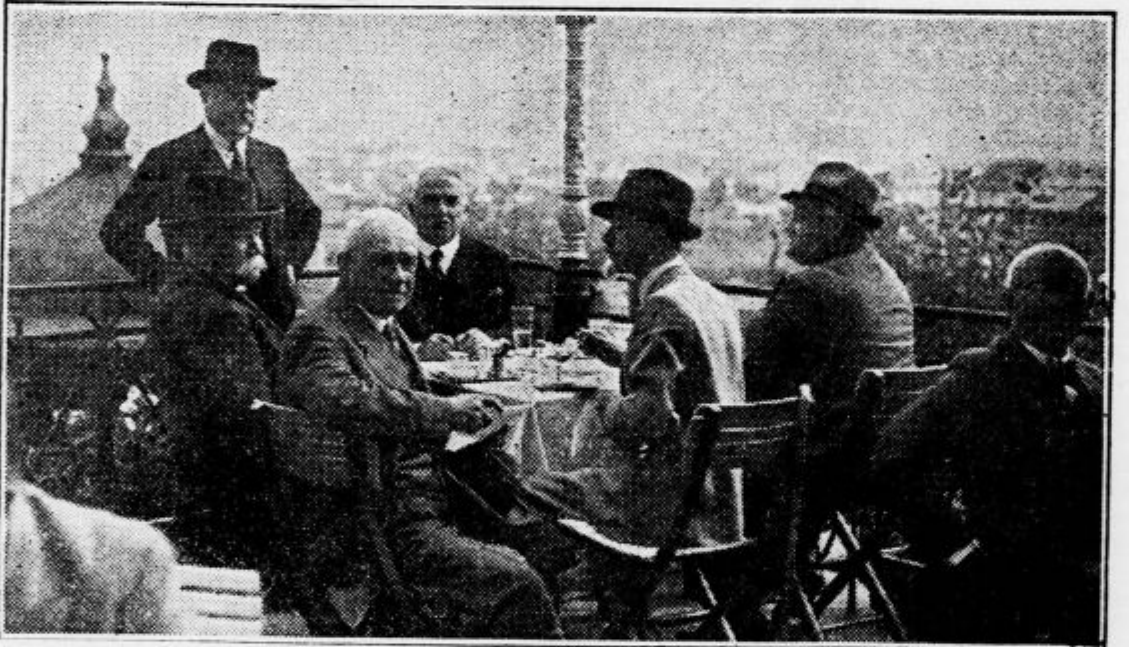
Brzjavno sta se opravičila narodni poslanec celjskega sresa g. Ivan Prekoršek, ki je bil zadržan zaradi skupščine CMD v Slov. Bistrici, narodni poslanec Ivan Urek, ki je imel shode v svojem sresu, in narodni poslanec dr. Bogumil Vošnjak, ki je prav tako zboleval v svojem sresu. Pismeno so pozdravili zborovanje vrhniški župan mgr. Stanko Hočvar in mnogi drugi politični delavci in funkcionarji.

Govorniki

Zborovanje je par minut po desetih otvoril predsednik ljubljanske sreske odbora JRKD direktor Anton Jug. Njegov predlog, da bodi župan dr. Puc predsednik tega zbora, ki je lahko v ponos beli Ljubljani in vsej Sloveniji, je bil sprejet z vsem odobravanjem. In ko je nato povzel župan dr. Puc besedo in po vrsti pozdravljaj odlične goste, pričnši z g. Uzunovićem, zborovalci nikakor niso štedili z vzkliki in ploskanjem, da tako še vsakemu gostu posamič izrazijo svoje simpatije. Čim pa so

Na kolodvoru. Od leve na desno gg. Pucelj, dr. Pirkmajer, dr. Kumanudi, Nikola Uzunović, inž. Radičević, dr. Kramer, dr. Marušič, dr. Puc.

Na terasi hotela Bellevue. Od leve na desno so gg. Uzunović, dr. Kumanudi, dr. Rajar, dr. Puc, dr. Kramer, Ribnikar in dr. Ploj.

vsa prešinjena pozdravila z ovacijami večstično glava množica. V dvorani glava pri glavi, nabito polne vse galerije, velike gručice so se zbrale tudi na terasi za odprtimi okni, a sto in sto jih je ostalo na cesti, kjer pa so vendarle lahko sledili poteku zborovanja ker je mogočeno zvočnik z verande prenašal vse govore. Ljubljanski radio je namreč prenašal ves potek zborovanja. Zato so se pred zvočniki na vselejmu in drugih javnih prostorih neprestano zbirale velike množice, dočim so tisoči poslušali pomembne govore ob radijskih aparatih širom Slovenije in ostale Jugoslavije.

Na odru, okrašenem s široko trobojko in kraljevo sliko, so zasedli sprednjo mizo gg. ministri z gg. Uzunovićem in dr. Kramerjem v sredini, v njihovi družbi sta bila tudi gg. ban dr. Marušič in senator dr. Rajar. Zadaj so zasedli klopi podpredsednik senata dr. Fran Novak in senatorji Ivan Hribar, dr. Gustav Gregorin, dr. Valentin Rožič, dr. Miroslav Ploj in dr. Vladimir Ravnihar, dalje poleg tovarišev, ki so prispeli iz Beograda naši domači poslanci: Rasto Pustoslavšek, Anton Cerer, Milan Mravlj, Albin Koman, Anton Krejči, Ivan Lončar, Anton Klinc, Alojzij Drmelj, Lovro Petovar, Anton Hajdinjak in dr. Stane Rapč, nadalje že zgoraj imenovani predstavniki korporacij in društev. Pogled po dvorani je bil osvajač. Zastopani so bili vsi sloji in vsi naši večji kraji od Bohinja do Brežic, od Zirov do Prekmurja, Maribor je zastopal župan dr. Lipold, iz Celja je prispel podžupan dr. Kalan, iz Novega mesta župan dr. Režek, iz gorenjske metropole župan Pirc, iz Murske Sobote župan Koder, z Jesenic župan Zabkar, iz Logatca župan Tavzes. In koliko še drugih vrlih slovenskih mož! Prišla so tudi dekleta in žene. Tako lahko rečemo, da je bila na današnjem zboru za-

zborovalci opazili zadaj na odru tudi mestnega župnika Barleta, so mu privedli take ovacije, da je moral predsednik dr. Puc privedi popularnega narodnega svečenika k sprednji mizi v družbo ministrov.

Tako spontano vzraslo navdušenje se je le še stopnjevalo, ko se je dvignil prvi govornik, ljubljanski narodni poslanec minister dr. Albert Kramer. Več minut je trajalo vzklikanje in ploskanje, da so bili ginjeni ne samo zborovalci sami, marveč je tudi vse odlične goste vidno prevzel tako mogočen dokaz ljubezni in zaupanja, ki ju uživa naš narodni vodja. Govor ministra dr. Kramerja je, kakor vedno, šel iz srca v srce.

Ko pa je dr. Kramer zaključil in se je pred zborovalci dvignila visoka, častljiva postava Nikole Uzunovića, ko so začele blesteče govorniške figure in učinkovite geste tega znamenitega retorja vžigati, je bila vsa množica kakor elektrizirana. Stavek za stavkom je iz zival mestoma sila dolgotrajno pritrdjevanje. Svetlih oči in trepetajočih žilic v obrazu so sledili poslušalci izvajanjem predsednika vsedržavne stranke in ko je zaključil, ni bilo odobravanja ne konca ne kraja. Trikrat se je moral dvigniti g. Uzunović in še in še se niso polegale ovacije. Naslednji govornik je bil predsednik Narodne skupščine dr. Kosta Kumanudi. Seveda je bil tudi on deležen pristranskih dokazov simpatije. Njegov glas je rahel, toda njegova mirna, dostojanstvena postava in njegova lepa izvajanja so takisto našla najpristranejši odmev v srcih vseh pozornih poslušalcev.

Sledil je govor ministra Ivana Pucelja. Toplo pozdravljen je s sočno, krepko domačo besedo — kolikor se je samo še dalo — dvignil razpoloženje. Nje-

gova tri naročila so se prav gotovo krepko zadržala v srca, o tem je moglo pričati dolgotrajno odobravanje. Jugoslovenski pozdrav iz belega Zagreba je prinesel minister Juraj Demetrovič. Njegov vsebinsko bogati govor, s katerim je zarezal v živo in kot minister važnega gospodarskega resora kakor na dlani predložil današnje stanje in prizadevanje vlade za izboljšanje gospodarskega stanja v državi, je bil nad vse dobrodošel. Zlasti proti koncu je minister Demetrovič potegnil vse zborovalce s seboj, da so mu privedli celo manifestacijo priznanja. Krajši, a zelo lep idejni govor je imel minister prometa inž. Laza Radičević. Nato je minister Mohorič s svojo izbrano in preudarno besedo povedal toliko zanimivega in poučnega, da so se mu zborovalci zahvalili kar najpriskorneje.

Nameravalo je govoriti še osem poslancev, ki pa so se zaradi pozne ure odrekli besedi in je predsednik dr. Puc na ljubezniv način tolmačil njihovo zadovoljstvo, da so pričeli tako lepe manifestacije v ljubljani Ljubljani. Izpregovorila sta nato le še dva govornika. Senator dr. Ravnihar je z lepo besedo bodril k optimizmu in ponovno vzdrnil zahvalo množice gg. Uzunoviću in ostalim odličnim gostom, da so pripomogli k takemu zmaganstvu jugoslovenske ideje v Ljubljani. Ko pa se je dvignil poslednji govornik župnik Janko Barle, se je sprostil pravcati orkan ovacij. Sam ves ginjen in presenečen, je govornik moral potrpeti precej časa, da je sploh prišel do besede. Kratek je bil, jedrnat — in zadostovalo je. Zadostovalo, da so njegove domoljubne besede kakor pečat na vse, kar se je lepega, prišrnega, bodrilnega in poučnega izreklo na današnjem, vsebinsko tolikanj bogatem zboru. G. Uzunović je župniku Barletu toplo segel v roko in zahvalo in ob tem prizoru so po zraku zavirali robci in klobuki.

V zaključnem govoru se je predsednik dr. Puc še enkrat zahvalil bratom iz Srbije in Hrvatske. Spomnil se je junaškega vladarja in vsa množica je strumno vzravnana poslušala vdanostno brzjavko, ki jo je predsednik namenil v Beograd. Zaorilo je vzklikanje vladarju, dvignil se je po dvorani cel gozd kakor k prisegi. Nadzornik Rus iz Kranja je tedaj tik pod odrom razprostri roke in začel dirigirati — po vsej dvorani je zadonela krepko intonirana državna himna: Bože pravde... Bilo je kakor iz globine src prihajajoča molitev, ki je zaključila mogočno zborovanje.

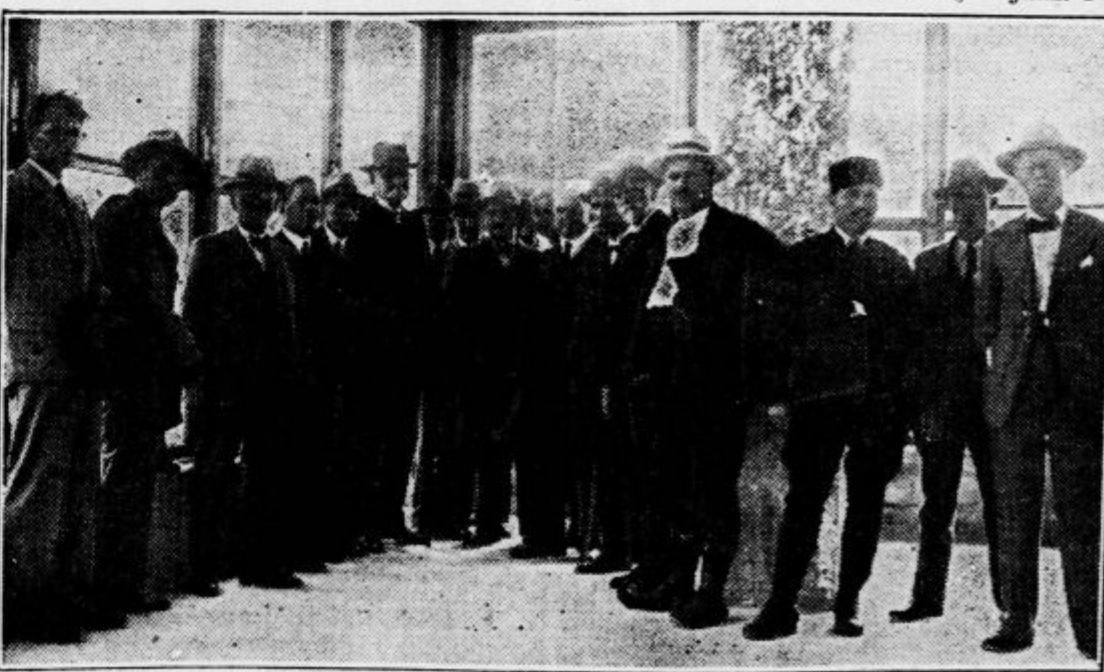
Na nebotičniku

V najlepšem redu je nato množica, na moč razgibana in radostna, začela prazniti dvorano. Ali na Miklošičevi cesti so se ovacije ponovile čim so se pojavili gg. ministri, senatorji in poslanci, nekateri izmed njih tudi v narodnih nošah.

V spremstvu ljubljanskih predstavnikov se je vsa družba odličnih gostov peš podala po Franciškijski ulici k nebotičniku, da si z najvišje ljubljanske stavbe ogleda Ljubljano. Zastopnik ljubljanske gradbene družbe g. Kregar je poskrbel, da se je vsa številna družba v redu z liftom dvignila v najvišje

Predsednik Uzunović in minister Kramer zapuščata palačo nebotičnika.

Narodni poslanci z ministri in predsednikom Uzunovićem v zadnjem nadstropju nebotičnika.

etaže, odkoder se je nudil zares očarljiv razgled po vsej ljubljanski pokrajini, vse tam gori od Kamniških planin, pa daleč doli na Dolenjsko, tjakaj proti ljubljanskemu polju in Zasavju. Gostje niso mogli zadrževati glasnega divljenja in g. Uzunović je ministru dr. Kramerju ponovno poudaril: »To je slovenska podjetnost: pred dvema letoma še prazna gmajna, danes najvišja palača v državi.«

Vsa družba se je na vrhu nebotičnika tudi slikala, nato pa se podala k skupnemu kosilu na vrtu restavracije Zvezde.

Skupno kosilo v »Zvezdi«

Skupno kosilo v »Zvezdi« se je razvilo v neprijeten tovariški in prijateljski sestanek, h kateremu so se zbrali poleg voditeljev naše državne politike ter senatorjev in narodnih poslancev tudi mnogostevilni ljubljanski in drugi slovenski javni delavci. Vrsto pristranskih zdravic je otvoril kot domačin ljubljanski poslanec minister dr. Kramer, za njim pa so govorili narodni poslanci, ki so se na dopoldanskem shodu zaradi potekajočega časa odrekli besedi. V toplih izrazih so omenjali današnjo manifestacijo in izražali svoje simpatije do Slovencev in ljubljane podpredsednik poslanskega kluba JRKD Milovan Lazarevič, južnosrbski poslanec Stošić, hrvatski poslanec iz Medjimurja Perko, muslimanski poslanec iz Bosne Mulatić in poslanec Gavrilović iz Vojvodine. Napitnice sta zaključila ban dr. Drago Marušič in senator Ivan Hribar.

Sprejemi pri ministrih

Kakor smo že poročali, je banovinsko tajništvo JRKD naprosilo gg. ministre, ki so prispeli na današnjo manifestacijo v Ljubljano, da bi pri tej priliki sprejemali deputacije in stranke, ki bi jim želele sporočiti kake prošnje in želje. Vsi gg. ministri so se ljubeznivo odzvali tej prošnji in tako so popoldne v sobah banovinskega tajništva JRKD v Kazini sprejemali minister dr. Albert Kramer, minister za socialno politiko in narodno zdravje g. Ivan Pucelj, prometni minister inž. Laza Radičević, kmetijski minister g. Juraj Demetrovič in minister za trgovino in industrijo g. Ivan Mohorič. V teku dveh ur se je javilo gg. ministrom in je bilo sprejetih okrog 400 oseb, deloma posamič, deloma v deputacijah. Številne deputacije so se v zadevah njihovih resorov oglašile zlasti pri kmetijskem ministru g. Demetroviču in prometnem ministru inž. Radičeviću.

Na sokolski svečanosti v šiški

Predsednik stranke, g. Nikola Uzunović in predsednik Narodne skupščine dr. Kosta Kumanudi sta se v spremstvu gg. bana in ljubljanskega župana ter narodnih poslancev in senatorjev po kosilu najprej napotila na velesojem, ki so si ga vsi ogledali. Od tam so odšli v šiško, kjer je, kakor poročamo na drugem mestu, šišenski Sokol otvoril svoj novi, ponosni dom. Ko so gg. ministri zaključili sprejemanje strank v Kazini, so se tudi oni odpravili v šišenski sokolski dom. Prisostvovali so javnemu nastopu in se izražali o njem, zlasti pa o praktični in lepi sokolski stavbi kar najbolj pohvalno.

V Kamniku

Dočim so minister dr. Kramer, ljubljanski župan dr. Puc, mariborski župan dr. Lipold, celjski podžupan dr. Kalan ter večina slovenskih senatorjev in narodnih poslancev ostali na lepi sokolski prireditvi, so se gostje z juga z gg. predsednikom Uzunovićem in dr. Kumanudijem, gg. ministri, banom in podbanom na čelu odpravili na izlet v Kamnik, kjer so si ogledali mesto in njegovo kopališče ter prisostvovali v parku velikemu promenadnemu koncertu. Spremljali so jih tudi podpredsednik senata g. dr. Novak ter poslanci Hajdinjak, Petovar in kamniški domačin Cerer.

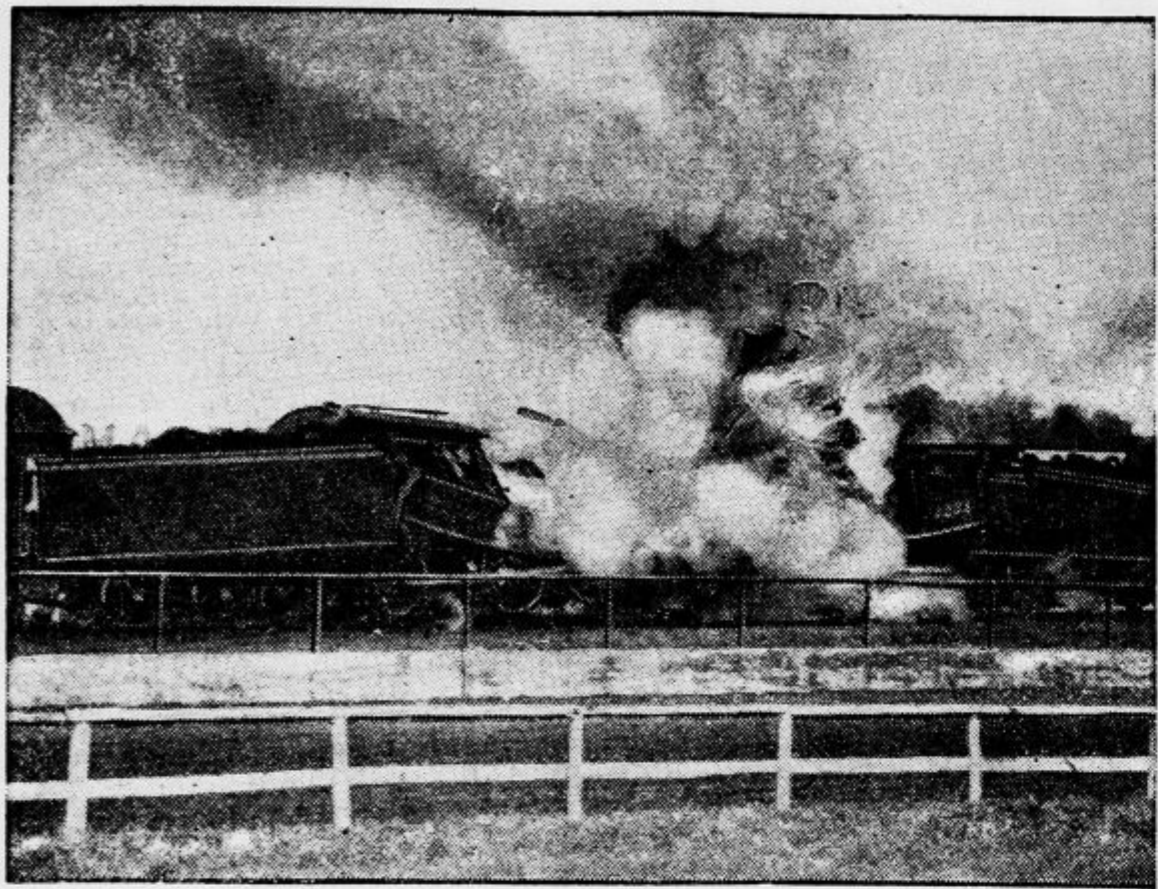
Slovo

Po povratku iz Kamnika so se dragi nam gostje vnovič oglašili na velesojem in se tam sestali s tovariši in prijatelji, ki so bili ostali v Ljubljani. Pre-

J., Beneška noč; Strauss O., Vel'kov čar; Suppé, Boccaccio; Tjardovič, Mala Floramye. Ponovili se bodo dobro uspeli komadi zadnjih sezon, uprizorile pa tudi markatne no-

Iz življenja in sveta

Železniška katastrofa — ameriška zabava

Na prireditvi nekega ameriškega mesta so predvajali aranžerji kot poglavito atrakcijo — železniško katastrofo. 55.000 ljudi je prisostvovalo tej komedijski tragediji. Strojevodji uničenju namenjenih lokomotiv sta skočila z vlaka par sekund pred trčenjem.

Na poti proti severnemu tečaju

Dr. Kurt Wölken, član ruske odprave, ki bo v letošnjem polarnem letu prezimila na Novi zemlji v svrhu važnih znanstvenih raziskav, je pravkar poslal prvo poročilo o pripravah za to ekspedicijsko.

To ekspedicijsko so do dne, ko je prišlo Wölkenovo poročilo, še sestavljali v Arhangelsku in bi morala odpotovati vsak dan. Stela bo poleg dr. Wölkena še 4 ruske znanstvenike pod vodstvom profesorja dr. Jermolajeva. Z mornarsko ladjo »Beluhija« se popelje najprej do južnega otoka Nove zemlje, kjer se ji priključi še neki Samojed z nekoliko psi. Nato se odpravi na severni otok nekako do 76. vzporednika in bo na zapadni obali zgradila obrežno postajo z veliko lesenjaco in radijsko postajo. Tu bodo prezimili trije mož-

je. Jermolajev, Wölken in še en ruski raziskovalec pa prezimijo sredi celinskega ledovja v Soturu.

Ekspedicijska bo imela važne meteorološke naloge, poleg tega bo merila debelino celinskega ledovja, kakor Wegenerjeva ekspedicijska na Grönlandu. Z nekaterimi drugimi polarnimi postajami o prvih v Arktidi proučevala gibanje anormalnih zvočnih valov med polarno nočjo, kar nam utegne pojasniti značaj stratosfer v višini 40 do 50 km.

Ekspedicijska ima okoli 35 psov za svoje sani in še posebne propelerske sani. Ker ima dovolj konserv in je na otoku tudi mnogo medvedov in ptic, v vodi pa silno dosti rib, je problem prehrane ugodno rešen.

Jutrišnji lunin mrk

Jutri, 14. septembra ob 20. uri 18 minut do 23. ure 43 minut bo stopil naš zvesti nebesni spremljevalec v jedro zemeljskega senčnega stožca in se bo skoraj popolnoma zamaščil. Okrog 22. ostaneta od tega senčnega jedra nepokrita samo še 2 odstotka lunine površine, tako da lahko praktično govorimo o popolnem luninem mrku, nebesnemu pojavu, ki se ponavlja vsakih 18 let in 10 do 11 dni, kar so vedeli že stari Kaldelci. Šele l. 1950. se bo ta pojav ponovil.

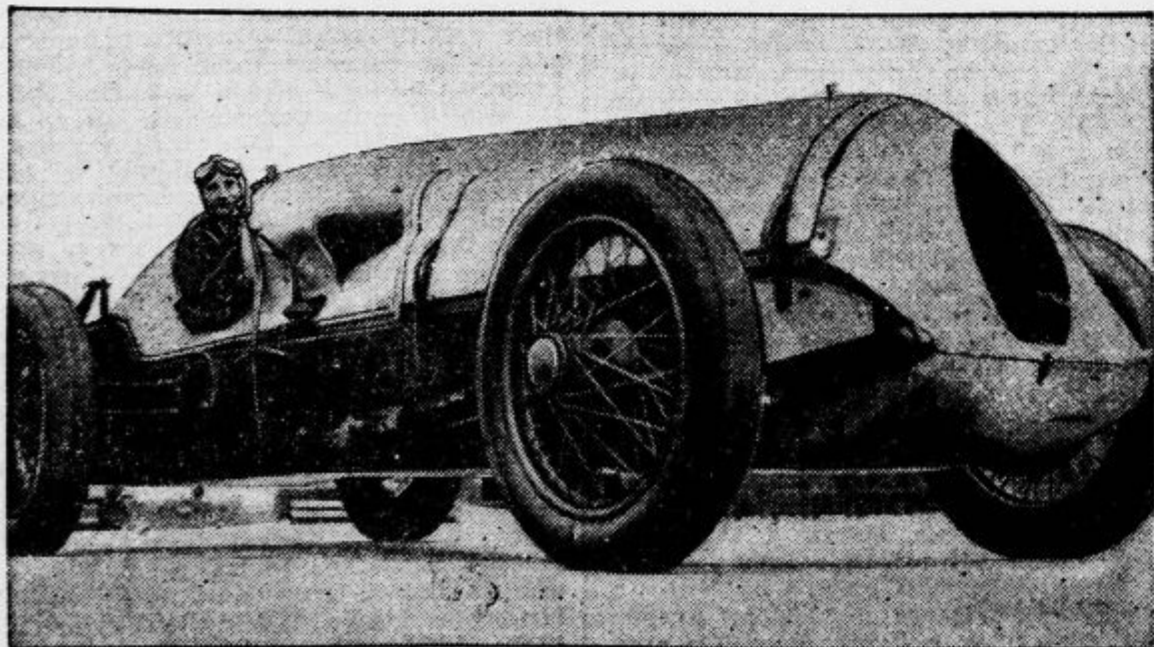
Ze pred pričetkom prave potopitve v senčno jedro se bo mesečev sijal malo zamegnil, in sicer zaradi tega, ker se bo meseca že ob 15.50 dotaknila zemeljska polsenca. Občutljivo oko bo to zamegleitev

Dodoča angleška kraljica

Princesa Elizabeta se pelje v spremstvu svojega deda kralja Jurija V. in babice kraljice Mary iz škotskega gradu Balmoral prvič v ondotno cerkev

Najmočnejši dirkalni avto za ženske

je vozilo »Superc«. Z njim bo prihodnje dni tekmovala na Brooklandskem dirkališču pri Londonu Angležinja mrs. Wisdon

Kje leži Atlantida?

Skoraj 2000 knjig in nešteto razprav se bavi s skrivnostnim otokom, ki je po Platonovem pripovedovanju izginil v globine morja, a doslej še niso mogli dognati, kje naj bi ležal. Filologi in arheologi, geologi, geografi in etnologi so se bavili z vsemi pripomočki svojih znanosti s tem problemom, a ga niso rešili; še manj pa so ga rešili številni fantasti, ki se mučijo z njim brez vsake znanstvene podlage. Najboljši odgovor je dal še nemara tisti poslušalec, ki je pri neki diskusiji o problemu Atlantide na pariški Sorbonni namestu kakšne diskusijske opazke vrgetel v debato — bombo s plinom za soljenje, ko je hotel neki »strokovnjak« dokazovati, da je Platonova Atlantida enostavno otok Korzika...

Elektrika v človeškem telesu

Angleški major Raymond Philp je izdelal pripravo, ki ji je dal ime radio-psihometer in ki spreminja človeška izžarevanja v električno energijo. V glavnem sestoji iz okrogle bakrene plošče, v kateri nastanejo toki s samim dotikom rok. Pri poskusih je bilo mogoče z dotikom te plošče spraviti v obrat majhen otroški vlak, sprožiti zvonilno pripravo itd. Tehniki pa dvomijo, da ne bi bil za vsem tem kakšen izumiteljev trik.

Tragična smrt letalca

Poljak Zwirko zmagovalac v letošnjem evropskem krožnem poletu se je v nedeljo smrtno ponesrečil na poletu iz Varšave v Prago. Blizu Tešina je zašel v vihar, ki je treščil letalo na tla. Zwirko in spremljevalec sta se pri padcu ubila

Trenchcoat in Hubertus plašči

za jesen in zimo, precizni domači izdelki pri tvrdki

Drago Schwab, Ljubljana

Spomenik bitke na Marni

V nedeljo je predsednik francoske republike odkril v Meauxu spomenik bitke na Marni, ki ga je Amerika poklonila Franciji za njene žrtve v svetovni vojni

Smrt prof. Wahrunda

V Pragi je umrl 72letni prof. Ludwig Wahrund, član učiteljskega zbora na nemškem vseučilišču.

Pokojnik, odličen vsežar v cerkvenopravnih vprašanjih, ni bil znan samo ožjemu krogu učenjakov, marveč ei je pridobil sloves predvsem zaradi neke politične afere. Nastopil je proti papeževi buli »Unam sanctam«, s čemer je mobiliziral proti sebi krščansko-socialno stranko in zlasti katoliški Schulverein. V njegovi zadevi je interveniral v dunajskem parlamentu celo tedanji poslanec, predsednik T. G. Masaryk. Ob tisti priliki se je razvil v dunajski zbornici velika debata o svobodi pouka. Zadnja leta je živel prof. Wahrund v pokoji. njegova smrt pa je zopet oživila spomin na nekdanje burne čase kulturnega boja v pokrajini Avstriji.

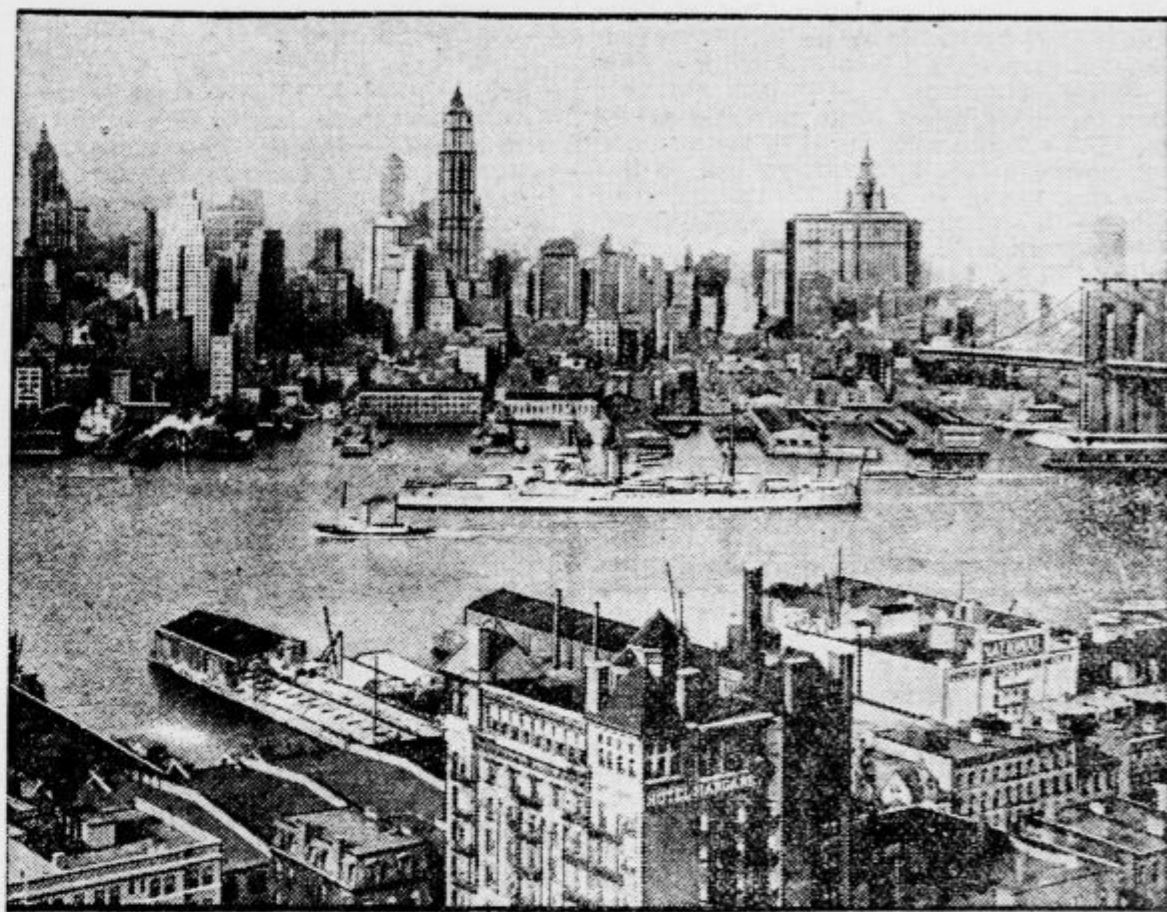
Ljubosumnost med častniki

V Galacu se je te dni odigrala krvava drama ljubosumnosti. Na mestni promeni sta se srečala v poldnevem času kapetan Sandru in major Gogulescu. Sandru je nenadoma potegnil revolver in odšel na majorja, ki je šel pred njim, več strelkov, ki so ga pogodili v hrbet. Hudo ranjeni Gogulescu se je vrgetel na napadaleca, a Sandru je kljub temu streljal še dalje nanj, dokler ni izdihnil. V ozadju tega narada tiči neka ljubavna zadeva.

Eksplodizija na ameriški ladji

Na ameriškem transportnem parniku »Observation«, ki je konec prošlega tedna vozil 165 delavcev na Rikers Island, se je primerila strašna katastrofa. V oddelku za stroje se je razpočil kotel in nastala je eksplozija, ki je tako pretresla ladjo, da

slisala več kilometrov daleč. Voda je brizgnila iz kotla na krov in strahovito oparila potnike, ki so se valjali v smrtnih krčih po tleh. Takoj nato se je ladja nagnila na stran in se začela potapljati. Nastala je divja panika, mnogo delavcev je v

East River pri New Yorku, kjer se je primerila katastrofa

ni ostal niti en mož neranjen. Takoj po eksploziji so našli okoli 50 mrtlic.

Nesreča se je primerila takoj po odhodu ladje iz pristanišča. Delavci so stali na krovu gosto drug poleg drugega. Nenadoma jih je ovil črn stebel dima. Trenutek tišine, obupni kriki... Tragedija se je dovršila.

Detonacija je bila tako močna, da se je

zmede poskakalo v morje, od koder so jih pozneje potegnili v čolne in ladje, izčrpane in ranjene. Niti eden med potniki ni odnesel zdrave kože.

Eksplodizija je ena največjih katastrof svoje vrste v New Yorku. Okoli 90 oseb se vedno pogrešajo, okoli trideset se jih bori s smrtjo. »Observation« je bila ladja starega tipa in je lahko sprejela 250 potnikov.

Poslednji nemški vojni ujetnik - slepar

Konec letošnjega maja se je vrnil domov v Endingen poslednji nemški vojni ujetnik Oskar Daubmann. Bil je 16 let odsoten iz domovine. Svoji in znanci so ga imeli že za mrtvega. Zato so se nemalo začudili, ko se je mož nekega dne pojavil med živimi. In še več. Daubmann je pripovedoval fantastične stvari o svojem ujetništvu in trdil, da so ga francoske oblasti zaradi poskušene bega iz ujetniškega taborišča obsodile na dvanajst let prisilnega dela v Afriki, od koder se mu je letos posrečilo pobegniti v domovino.

Ko se je v Nemčiji razvedelo za Daubmannovo povratek, so se takoj našli ljudje, ki so začeli glasno zahtevati, naj se stvar preišče in ugotovi, če govori Daubmann resnico ali ne. Mnogi poznavalci razmer so namreč že takoj od začetka dvomili, da-li so Daubmannovi podatki verodostojni. Slednji so nemške oblasti zaslislale Daubmannova in sestavile obširen poročilo z vsemi njegovimi navedbami. Poslali so za pisnik francoski vladi v Pariz s prošnjo, naj jim pojasni nekatere Daubmannove navedbe.

Francoske oblasti so preiskale zadevo ter odgovorile, da je Daubmannovo ime v Franciji in njenih kolonijah docela neznan. Francija nima nikjer nobenega vojnega ujetnika, ki bi moral odsedeti kazen zaradi pobege. Daubmannovi podatki so torej v hudi opreki s tem, kar uradno ugotavlja francoska vlada. Niti v Amiensu, niti v Avignonu, kjer se je po Daubmannovih podatkih zadrževal transport njegovega oddelka, ne vedo nič o tej aferi.

Pa tudi druge Daubmannove trditve so sporne. Sam pravi, da je bil v taborišču Constantine jtnik s številko 102, zapisan pod imenom Guise. Francoska vlada pa je pojasnila nemškemu poslaniku v Parizu, da je to ime popolnoma neznano alžirski upravi. Poleg tega so zanimive tudi neke postranske informacije. Daubmann n. pr. trdi, da se je v okolici Tunisa hranil s kosovimi orehi, ki jih je sam natrgal. A nemški konzulat v Tunisu izjavlja, da v teh krajih vobče ne uspeva ta sadež.

Daubmann je tudi trdil, da se je vozil iz Afrike v Evropo z neko italijansko ladjo. Imena ni hotel navesti, češ da je dal kapitanu častno besedo, da ga ne bo izdal. Ta okoliščina je močno sumljiva. Sredi junija je prejel Daubmann razglednico s

sliko ladje, o kateri trdi, da ga je prepegljala na evropsko kopnino. Ime ladje pa je bilo prekratko in šele kemična preiskava je dognala, da mora to biti samo ladja »Girgentia«. Ladja s tem imenom pa vobče ni krizarila po Sredozemskem morju v času, ko se je Daubmann vozil v domovino.

Iz vsega tega se vidi, da je Daubmannova zadeva hudo dvomljiva. Če pa je tudi kaj resnice na tem, da je bil Daubmann kot vojni ujetnik v Afriki, je gotovo, da je njegov opis pretiran in da so hoteli iz te laži nemški sovražniki Francije kovati političen kapital.

Voditeljem republike

V Zweibrückenu (Palacija) so odkrili spomenik trem velikim nosilec republikanske misli v Nemčiji: pokojnemu predsedniku Ebertu, ministru Rathenauu in Erbergerju

ANEKDOTA

Znameniti cerkveni slikar Gebhard je bil zaposlen nekega pruskega finančnega ministra za državno podporo da bi poslikal neko cerkev v Düsseldorfu. Zato bi ovekovečil njegovo glavo v sliki.

»Kako pa!« je rekel minister, »kako ho. čete uporabiti moje grdo glavo v biblični sliki!«

»Za farizeja, ekselencija, za farizeja!«

Vsak dan ena

On: Kar je res, je res: Ta pevka ima lep, poln sopran.

Ona: Prosim te, da mi ne govoriš več o njenih polnih oblikah!

Mollison v Londonu

Letalec Mollison, ki je nedavno preletel Ocean z vzhoda proti zapadu, se je te dni vrnil v London, kjer ga je sprejela več tisočglava množica. Mollison je izjavil, da še ni opustil svojega načrta, da bi preletel Atlantik tudi v nasprotni smeri.

Michel Zévaco:

141

Pardaillanov sin

Zgodovinski roman.

Pri sredi ograde je bila odprtina, skozi katero so delavci odvažali izkopano prst. Po dnevi je bila zaprta z lesom, zvečer so jo pa popolnoma zadelali. Saetta se je postavil pred to lesno, tako da ga je moral vsak videti. Zgodilo se je, kakor je pričakoval. Neki plemič je z notranje strani pristopil k izhodu in osorno vprašal:

»Kaj želite, vrli mož?«

Saetta se ga ni ustrašil.

»Rad bi govoril z gospodom častnikom, ki je na službi. Nekaj silno važnega imam povedati.«

Plemič ga je premeril od glave do nog. Nato je odprl lesno in stopil venkaj, rekoč:

»Službujoči častnik sem jaz.«

»Saj sem vedel,« se je nasmehnil Saetta.

Odvedel je častnika v stran in mu je hlastno nekaj dopovedoval.

Komaj je bil Saetta obrnil križu hrbet in odhitel navkreber, se je vzdignila iz bližnjega jarka človeška postava. Ta postava je bil menih Perfekt Goulard. Nekaj trenutkov je spremljal Saetta z očmi ter gledal za Jehanom in Perretto, ki sta bila pravkar izginila, nato je pa krenil nizdol proti križu. Opohtel se je, da ga je bilo kar grdo gledati, in v nameček je zdajci tudi odprl usta in z vreščecim glasom zapel.

Onkraj poti, nasproti jarka, iz katerega je bil vstal pijanec, in komaj dva koraka od kraja, kjer je bil Jehan govoril s Saetto, je stal košat hrast. Malone tik zraven hrasta je štrlela velika skala. Ob znožju skale je ležal v senci hrasta mož. Saetta, ki se mu je mudilo, je bil planil mimo njega, ne da bi ga bil opazil. Ta mož je bil vitez de Pardaillan.

Pardaillan je počasi vstal, kakor prej Perfekt Goulard. Njegov obraz je bil čudno hladen in naježen; posiljena mirnost je pri njem vselej pričala o notranjem razburjenju. Pogledal je za menihom, ki se je bližal križu, in pomislil:

»Ko je šel tod mimo, je bil videti pijan. Poznam ga in se mu nisem začudil. Ko se je pa mahoma skril, in ko je spet vstal iz svoje luknje, bi bil človek po njegovih gibih in njegovem obrazu stavil, da je popolnoma trezen... In zdaj je spet strahovito pijan; opoteka se in kriči, da ga je groza poslušati... Kaj pomeni ta komedija?«

Ozrl se je proti Montmartru: Saetta se je že bližal kapelici.

»Tak to je Saetta?« je zamrmral. »Signor Guido Lupini! Slutil sem, tako mi smrti bože! Škoda, da nisem ubogal prve misli, ki mi je rekla, naj stopim za njim in ga nekolikokrat povprašam, česa išče!«

Nekaj trenutkov je globoko zamišljen strmel proti kapelici, ne da bi jo videl.

»Ali sem res tako nesrečen?« se je vpraševal. »Ali je mogoče, da sem našel sina samo zato, da spoznam v njem navadnega tatu? Ne, ni mogoče! A vendar: sam sem ga slišal, na svoja ušesa, prav ta mah... Kdo bi bil slutil, da mi bo tolikanj hudo!«

Spet je nekoliko pomislil, a nato se je otrese!

»Pha, ne prenašamo se. Fant je bistre glave. Tisto malce, kar sem mu povedal o njegovem tako zvanem očetu, je zadoščalo, da mu ne zaupa več. Saj sem videl! Kdo ve, ali niso imele njegove besed samo namena, zapeljati lopova, da se pokaže v pravi luči?«

Nu počakajmo, videli bomo.«

Godrnjaje je pogledal za Saetto, ki je prav tisti mah zavil okoli ograde pri kapelici.

»Zdi se mi, da vem, kaj srbí nepridiprava. A ne pozabimo menih. Rad bi videl, ali se bo zgodilo, kar slutim.«

Opri se je na komolce in jel opazovati Perfekta Goularda, ki se je trudoma spuščal po bregu nizdol in rjovel, kakor da bi mu šlo za večno zveličanje. Kakor Pardaillan, tako tudi Perfekt Goulard ni bil preslišal niti besedice razgovora med Jehanom in Saetto. Ko je zlezal iz jarka, v katerem je bil skrit, si je dejal:

»Saetta ga je šel ovadit Sullyjevim ljudem... O tem ni dvoma! A maščevanje, ki ga kuha stari norec, je njegova stvar. Meni to nič mar. Preteto mar mi je pa tega, da postaja Favstin sin zelo nevaren. Po tem takem je treba, da izgine — in boljše prilike si ni moči želeli... Ko se vrne iz samostana, ga morajo takoj prijeti. To minuto obvestim Concina. Nemogoče je, da bi mu ušel, posebej če me bo ubogal...«

Tako sklenivši, je začel prepevati. Krenil je po cesti, ki je vodila mimo Perrettine hiše in Porcheronskega gradu proti vratom Sv. Honorija.

Petdeset korakov še ni bil napravil, ko se je pokazal na cesti drugi menih; živa duša ne bi bila mogla povedati, odkod se je vzel. Pardaillan ga je takoj opazil in zamrmral!

»Saj sem vedel!...«

Perfekt Goulard je opazil menih. Opohtel se je proti njemu, se zalzel vanj, se obupno ujel za njegovo haljo, omahoval nekaj trenutkov, dokler ni našel ravnotežja, in ga hotel nato poljubiti. Menih se je branil; pahnil ga je od sebe in mu prisolil tako krepko brco v zadnjo plat, da je pijanec daleč odletel in obležal sredi ceste, kakor je bil dolg in širok, vreščec kakor zaklano prase.

Iz življenja na deželi

BREŽICE. Naše mesto je zapustil s družino dozdanih sreski načelnik vladni svetnik g. dr. Alojzij Gregorin, ki je postavljen za načelnika sreza kogaškega. G. vladni svetnik si je s soprogom v teku 12-letnega tukajšnjega službovanja pridobil mnogo prijateljev, in ju bodo brežiška družba in narodna društva, katerih vrsta podpornika sta vedno bila, hudo pogrešala. Na novem službenem mestu jima želimo mnogo zadovoljstva. Istočasno pozdravljamo v naši sredi novega sreskega načelnika g. Mirka Brezgarja, ki je te dni nastopil službo. — V zadnjih tednih se je vršilo v našem srezu polno shodov JRKD, ki jih je priredil tukajšnji sreski odbor s sodelovanjem narodnega poslance g. Ureka Ivana. Tako so se vršili shodi v nedeljo 4. t. m. v Dobovi, v Kapelah in na Birelskem, na praznik 8. t. m. v Brežicah in na Vidmu, v nedeljo 11. t. m. shoda v Rajhenburgu in na Blanci. Na vseh shodih je poročal g. poslanec o današnjem političnem in gospodarskem položaju ter je obenem očrtal priprave narodnih poslancev v zakonodajnih odborih, da se omili sedanje hudo gospodarsko stanje. O organizatoričnem delu je govoril na shodih podpredsednik sreskega odbora JRKD g. dr. Drnovšek Janko. Na shodih, ki so bili vsi lepo obiskani, je bila poslancu g. Ureku in vseh parlamentarni delegaciji dravske banovine izrečena zaupnica.

GUŠTANJ. Krajevni odbor Rdečega križa se bavi sedaj z načrtom higijeničnega kopališča, ki bi v poletni dobi služilo prebivalstvu za kopanje, a pozimi bi se gojili tam zimski sport. Prostor za kopališče leži dobrih 5 minut iz trga ob Suhli. Občinski odbor da zemljišče brezplačno Rdečemu križu na razpolago na ta način, da da sedanjemu lastniku v zameno občinsko zemljo drugod. Kopališče bo stalo okrog 30.000 Din. — Krajevni odbor JRKD v Guštanju sklicuje za soboto 17. t. m. veliko manifestacijsko zborovanje v Sokolskem domu ob 20. Na zborovanju bodo poročali minister za trgovino in industrijo g. Ivan Mohorič, poslanec g. inž. Pahernik in drugi poslanci. Ob tej priliki si bo g. minister ogledal tovarno in se seznanil z industrijskimi razmerami v našem srezu.

POLJČANE. Naš Sokol je imel prejšnjo nedeljo svoj drugi telovadni nastop, ki so ga posetili v lepem številu tudi sosedna društva. Medtem ko je lani društvo še potrebovalo več ali manj tuje pomoči, se je letos pokazal že tolik napredek, da je moglo izvesti nastop skoro popolnoma samostojno. Samo orožje še nimamo in smo zato iz srca hvaležni vrsti iz Sl. Bistrice, ki je nastopila z lepimi vajami na drugo. Udeležili so se nastopa tudi četaši našega okrožja ter so se prav dobro odrezali. Tudi vsi domači oddelki, od katerih so nekateri nastopili z izbranimi točkami, so izvajali svoje vaje res skladno, česar pri tako mladih družtvih ne vidimo vedno. Vso čast pridnim vaditeljem, ki so v vročem poletju v počitnicah vežbali na svo moč. Po nastopu se je vršila prijateljska tekma v odbojki med bistriškimi in našim moški mnarščajem in so naši podlegli. Ves nastop je prav lepo potekel, le pri zadnji točki (vaje z rekati) je malo motila nevihta in se je morala ta točka nadaljevati v dvorani. Pri klavirju sta sodelovala s. Žitnikova in br. Živko, ki je nastopal tudi s svojim pevskim zborom. Mlademu delavnemu sokolskemu društvu, ki se pod starostjo postajanačelnikom br. Fr. Lovrecom prav lepo razvija, želimo še mnogo uspehov.

SOLČAVA. Tudi pri nas v domovini planinskih strelcev se je začelo zanimanje za strelski sport, predvsem na pobudo vodnika 3. voda naše obmejne straže, simpatičnega g. Marka Markiča. Žal nam prekratk čas ni dopuščal, da bi se že letos ude-

ležili nagradnega tekmovanja v Ljubljani, upamo pa, da prihodnje leto pošljemo na tekme skupino naših starih »pravbšincev«, ki so jih vzgojile naše prekrasne in divje planine. Škoda, da se letos niso mogli postaviti. Prvi občni zbor se je vršil 4. t. m., drugi pa 8. t. m., na katerem so bili izvoljeni za predsednika narednik g. Marko Markič, za podpredsednika g. Šolski upravitelj Drago Čepič, za tajnika gostilničar g. Grčar Gustav, za blagajnika zvančnik finančne kontrole g. Kozoglav Anton, za odbornike pa gg.: trgovec Ivokovič Filip, gostilničar Matko Nastran, gostilničarjev sin Poličnik Anton in občinski tajnik Podbrežnik Peter. Družina šteje glede na naš redko obljubljeni kraj že precejšnje število članov, ampak prva strelska vaja bo to število še podvojila.

Vse šolske knjige in potrebšćine

ima v zalogi knjigarna
Tiskovne Zadruga, Maribor,
Aleksandrova cesta št. 13.

TRGOVSKI ZASTOPNIK

s protokollirano firmo bi sprejel vodstvo poslov zaupnega značaja za račun večjih domačih ali inozemskih trgovsko-industrijskih podjetij v svojstvu zaupnika, šefa podružnice, upravitelja konsignacijskega skladišča ali podobno. Razpolaga z večjo kavcijo. Zainteresirani naj se obrnejo pisмено na Jugoslovensko Rudolf Mosse a. d. Beograd, pošt. pret. 409 pod šifro »255c«.

Stole 11456

gostilniške in vrtno, sobnopohišťvo

v lepi in ceneni izdelavi, vrtno naslonjače s platnom po Din 45.—, razne lesene potrebšćine za kuhinjo in dom nudi Stolarina in strugarna v Sodražici. — Zahtevajte cenike.

Varekina

se uporablja v več kulturnih državah splošno za pranje in ribanje.

Soko peči

čudovito poceni in dobre 291

Za kurjenje z vsakovrstnim kurilnim materijalom.

Dobiva se v vsaki trgovini z železino.

Izdeluje:

Vojvodinska livnica d. d.

Novi Sad.

MISTERIJA

Razburljivo, silno napeta knjiga. Naroča se pri upravi »Jutrac«.

Deutsches Töchterheim

(Nemški dekliški dom)

GRAZ, Klosterwiesgasse 34

Odlični uspehi pri pouku. Prijetno rodniško življenje. Zmerne cene. 11219

Plačati zamorete v Jugoslaviji v dinarjih

Naznanjam vsem prijateljem in znancem, da je nenadoma umrl preblagi gospod

JANKO PETERNELE

trgovec v Imenem pri Podčetrniku

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek 13. t. m. ob 5. uri.

Imeno pri Podčetrniku, dne 12. sept. 1932.

MINKA MISSIA, v imenu vseh žalujočih. 11504

Rdeča kokarda

je stiajen roman, ki ga morete čitati le s pritajenim dihanjem. — Povede Vas v čase velike revolucije, Din 35.—, vezan Din 45.— Naroča se pri upravi »Jutrac«.

Potrtim srcem naznanjamo, da je naš dobi soprogo in skrbni oče, tast in stari oče, gospod

Fran Megla

šol. upravitelj v poklju

ob svoji 70-letnici dne 11. t. m. ob 6. uri popoldne po dolgi bolezni, bogudvano preminil. Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek, dne 13. septembra 1932 ob 5. uri popoldne.

Sv. Lenart pri Vel. Nedelji, dne 12. septembra 1932.

MARIJA MEGLA roj. BABIČ, soproga; MILAN, šol. uprav., sin; OLGA, JOVANKA, JELICA, GIZELA, hčerke; RUDOLF RAKUSA, profesor; JOVO RELIČ, šef žel. stanice; FRANKO ERZENJAK, šol. uprav., zeti; KRISTA, sinova, ter vnuki in vnukinje. 11516

Zahvala

Za vse dokaze sožalja, ki so nam došli ob smrti našega nepozabnega soproga, očeta itd., gospoda

Srečka Majcena

izrekamo vsem tem potom našo globoko zahvalo. Posebno se zahvaljujemo prečast. g. patru Pavlu za ganljive besede ob odprtem govoru, zdravnikoma gg. dr. Koprivniku in dr. Pavliču, stanovskim tovarišem, predvsem pa g. nadučitelju Hrenu za prisrčno slovo od pokojnega. Nadalje radvanskemu županu g. Vizo- višku ter vsem prijateljem in znancem, ki so prihiteli, da spremijo ranjkega do groba.

Končno se zahvaljujemo vsem darovalcem krasnega cvetja in vencev.

V Mariboru, dne 11. sept. 1932.

11517

Žalujoči ostali.

Zahvala

Vsem, ki so nam ob težki izgubi našega nenadomestljivega, prerano umrlega soproga, očeta, starega očeta, brata itd., gospoda

Nikolaja Dolenca

poslovodje Mizarske zadruga v Trnovem in hišnega posestnika

izkazali srčno sočutje in ga spremili na njegovi zadnji poti, izrekamo tem potom najprisrčnejšo zahvalo.

Posebej se zahvaljujemo darovalcem vencev in cvetja, zlasti pa članom Mizarske zadruga, ki so ga v tako častnem številu spremili k večnemu počitku.

Ljubljana, dne 13. septembra 1932.

11520

Žalujoči ostali.

Potrti globoke žalosti naznanjamo pretužno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga in mama, gospa

Lesjak Marija

soproga kamnoseškega mojstra in posestnika

dne 12. septembra po kratkem trpljenju v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice se bo vršil v sredo, dne 14. septembra ob 16. uri popoldne na smišelsko pokopališče.

Novo mesto, dne 12. septembra 1932.

Žalujoča rodbina LESJAK in ostalo sorodstvo.

Brez posebnega obvestila

Mestna pekarna

z delikateso v Laškem se pod ugodnimi pogoji odda v najem. Ozira se samo na agilne, zmogljive in dobre delavce, katerim je uspeh zagotovljen. Pekarna je dobro vpeljana. Več pove lastnik Jos. Heriah, Laško pri Celju. 11518

Javljamo tužno vest, da je nenadoma preminil gospod

Edvard Krušič

uradnik OUZD

Pogreb bo v torek 13. t. m. ob 17. izpred kolodvora v Laškem.

Maribor-Laško-Gradec, dne 12. sept. 1932.

Krušič-Weitzbach.

Zahvala

Vsem, ki so nam ob priliki prebriske izgube našega iskreno ljubljene sina, soproga, brata, svaka, strica, gospoda

Franca Dolenca

mesarja in posestnika v Novem mestu

stali ob strani in nas tolažili, vsem, ki so nam na katerikoli način izrekli sožalje, se najiskreneje zahvaljujemo.

Posebno se zahvaljujemo gg. pevcem za v srce segajoče žalostinke, darovalcem cvetja in vencev in vsem, ki so od blizu in daleč prihiteli, da spremijo blagega pokojnika na njegovi zadnji poti.

Vsem skupaj srčna hvala!

11411

Ljubljana-Novo mesto, dne 12. septembra 1932.

Žalujoči ostali

